

कृष्णायजुर्वेद-सन्ध्यावन्दनम्

॥ सन्ध्यावन्दनम् ॥

॥ आचमनम् ॥

(कुक्कुटासने)

अच्युताय नमः। अनन्ताय नमः। गोविन्दाय नमः।

(द्विः परिमृज्य)

॥ अङ्गवन्दनम् ॥

१. केशव	५. विष्णो	९. श्रीधर
२. नारायण	६. मधुसूदन	१०. हृषीकेश
३. माधव	७. त्रिविक्रम	११. पद्मनाभ
४. गोविन्द	८. वामन	१२. दामोदर

॥ विघ्नेश्वर-ध्यानम् ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

॥ प्राणायामः ॥

ओं भूः। ओं भुवः। ओं सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं सत्यम्॥ ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥ ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं
ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥

॥ सङ्कल्पः ॥

ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्री-परमेश्वर-प्रीत्यर्थं प्रातः सन्ध्यामुपासिष्ये/माध्याह्निकं
करिष्ये/सायं सन्ध्यामुपासिष्ये।

॥ मार्जनम् ॥

ॐ श्री-केशवाय नमः।
 आपो हि ष्ठा म॑न्यो भुवः॑।
 ता न॑ ऊ॒र्जे द॑धातन।
 म॒हेर॑णाय चक्ष॑से।
 यो वः॑ शि॒वत॑मो रसः॑।
 तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑।
 उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑।
 तस्मा॑ अर॑ गमाम वः।
 यस्य॑ क्षया॑य जिन्व॑न्थ।
 आपो॑ ज॒नय॑था च नः॥

ओं भूर्भुवः सुवः॥ (आत्म-परिषेचनम्)

॥ प्रातः सन्ध्यावन्दने प्राशनम् ॥

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पञ्चामुदरेण शिश्ना। रात्रिस्तदेवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥

॥ माध्याह्निके प्राशनम् ॥

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा॥

॥ सायं सन्ध्यावन्दने प्राशनम् ॥

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यदह्मा पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पञ्चामुदरेण शिश्ना। अहस्तदेवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि।

इदमहं माममृतयो॒नौ। सत्ये ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा॥

॥ पुनर्मार्जनम् ॥

दधि॒क्राव्णो॑ अकारिषम्।
जि॒ष्णोरश्व॑स्य वाजिनः।
सुर॒भि नो॒ मुखा॑करत्।
प्रण॒ आयू॑षि तारिषत्॥

आपो॒ हि ष्ठा म॑यो॒ भुवः॑।
ता न॑ ऊ॒र्जे द॑धातन।
म॒हेरणा॑य चक्ष॒से।
यो वः॑ शि॒वत॑मो॒ रसः॑।
तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑।
उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑।
तस्मा॒ अर॑ गमाम वः।
यस्य॑ क्षया॑य जिन्व॑न्थ।
आपो॒ जन॑य॒था च नः॑॥

॥ अर्घ्यप्रदानम् ॥

ओं भूर्भुवः॒ सुवः॑। तत्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्॥

(एवं त्रिः/द्विः)

॥ प्रायश्चित्तार्घ्यम् ॥

प्राणायामः॥

(ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्री-परमेश्वर-प्रीत्यर्थं () सन्ध्या) कालातीतप्रायश्चित्तार्थम्
अर्घ्यप्रदानम् करिष्ये॥

ओं भूर्भुवः सुवः। तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥
(आत्मप्रदक्षिणं परिषेचनं च)

॥ ऐक्यानुसन्धानम् ॥

असावादित्यो ब्रह्म। ब्रह्मैवाहमस्मि॥ ध्यानम्॥

आचमनम्।

॥ देवतर्पणम् ॥

॥ नवग्रहदेवता-तर्पणम् ॥

१. आदित्यं तर्पयामि।
२. सोमं तर्पयामि।
३. अङ्गारकं तर्पयामि।
४. बुधं तर्पयामि।
५. बृहस्पतिं तर्पयामि।

६. शुक्रं तर्पयामि।
७. शनैश्चरं तर्पयामि।
८. राहुं तर्पयामि।
९. केतुं तर्पयामि।

॥ केशवादि-तर्पणम् ॥

१. केशवं तर्पयामि।
२. नारायणं तर्पयामि।
३. माधवं तर्पयामि।
४. गोविन्दं तर्पयामि।
५. विष्णुं तर्पयामि।
६. मधुसूदनं तर्पयामि।

७. त्रिविक्रमं तर्पयामि।
८. वामनं तर्पयामि।
९. श्रीधरं तर्पयामि।
१०. हृषीकेशं तर्पयामि।
११. पद्मनाभं तर्पयामि।
१२. दामोदरं तर्पयामि।

आचमनम्।

॥ इति सन्ध्यावन्दन-पूर्वभागः ॥

॥ जप-सङ्कल्पः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणायामः।

ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्री-परमेश्वर-प्रीत्यर्थं प्रातः सन्ध्या/माध्याह्निक/सायं
सन्ध्या-गायत्री-महामन्त्र-जपं करिष्ये।

॥ प्रणवजपः—प्राणायामः ॥

प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा। देवी गायत्री छन्दः। परमात्मा देवता।

भूरादि-सप्त-व्याहृतीनाम् अत्रि-भृगु-कुत्स-वसिष्ठ-गौतम-काश्यप-अङ्गिरस ऋषयः।

गायत्री-उष्णिक्-अनुष्टुप्-बृहती-पङ्क्ति-त्रिष्टुप्-जगत्यः छन्दांसि।

अग्नि-वायु-अर्क-वागीश-वरुण-इन्द्र-विश्वेदेवा देवताः।

प्राणायामे विनियोगः॥

ओं भूः। ओं भुवः। ओ३ सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओ३ सत्यम्॥ ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥ ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं
ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥

॥ गायत्री-आवाहनम्॥

आयात्वित्यनुवाकस्य वामदेव ऋषिः। अनुष्टुप् छन्दः। गायत्री देवता।

आयातु वरंदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः॥

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः
सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाहयामि
सावित्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः। निचृद्गायत्री छन्दः। सविता देवता।

गायत्री-जपे विनियोगः॥

॥ गायत्री-जपः ॥

॥ ध्यानम् ॥

मुक्ता-विद्रुम-हेम-नील-धवळच्छायेर्मुखैस्त्रीक्षणैः
 युक्तामिन्दु-निबद्ध-रत्न-मकुटां तत्त्वार्थ-वर्णात्मिकाम्।
 गायत्रीं वरदाभयाङ्कुशकशाः शुभ्रं कपालं गदाम्
 शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे॥
 यो देवः सविताऽस्माकं धियो धर्मादि-गोचरे।
 प्रेरयेत् तस्य यद्भर्गस्तद्वरेण्यमुपास्महे॥

ओं।

भूर्भुवः सुवः।

तत्सवितुर्वरेण्यम्।

भर्गो देवस्य धीमहि।

धियो यो नः प्रचोदयात्॥

प्राणायामः।

॥ गायत्री-उपस्थानम् ॥

उत्तमे शिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्धनि।
 ब्राह्मणैर्भ्यो ह्यनुज्ञानं गच्छ देवि यथा सुखम्॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानुसिम्। सत्यं चित्रश्रवस्तमम्॥ मित्रो जनान्
 यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार पृथिवीमुतद्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय हव्यं
 घृतवद्विधेम॥ प्र समित्रं मर्तो अस्तु प्रयंस्वान् यस्तं आदित्यं शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न
 जीयते त्वोतो नैनम्॥ हौ अश्रोत्यन्तितो न दूरात्॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ स॒त्येन॒ रज॑सा॒ वर्त॑मानो निवे॒शय॑न्नमृतं॒ मर्त्यं॑ च। हि॒र॒ण्यये॑न सवि॒ता रथे॑नादे॒वो
या॑ति॒ भुव॑ना वि॒पश्य॑न्। उद्व॒यं तम॑स॒स्परि॑ पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रुत्तरम्। दे॒वं दे॒वत्रा॑ सूर्य॒मग॑न्म
ज्योति॑रुत्तमम्। उदु॒त्यं जा॒तवे॑दसं दे॒वं व॑हन्ति के॒तवः॑। दृ॒शे वि॒श्वाय॑ सूर्य॒म्। चि॒त्रं
दे॒वाना॑मुद॑गादनी॒कं चक्षु॑र्मित्रस्य वरु॑णस्याग्नेः। आ प्रा॒द्यावा॑ पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सूर्य॑
आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च। तच्चक्षु॑र्दे॒वहि॑तं पु॒रस्ता॑च्छु॒क्रमु॑च्चर॑त्॥

पश्ये॑म श॒रदः॑ श॒तं जीवे॑म श॒रदः॑ श॒तं नन्दा॑म श॒रदः॑ श॒तं मोदा॑म श॒रदः॑ श॒तं भवा॑म श॒रदः॑
श॒त॑ः शृ॒णवा॑म श॒रदः॑ श॒तं प्रब्र॑वाम श॒रदः॑ श॒तमजी॑ताः स्याम श॒रदः॑ श॒तं ज्यो॑क्त्र सूर्य
दृ॒शे। य उद॑गान्मह॒तोर्णवा॑द्वि॒भ्राज॑मानः सरि॒रस्य॑ मध्या॒ह्नस मा॑ वृष॒भो लो॑हिता॒क्षः सूर्यो॑
विप॒श्चिन्मन॑सा पुनातु॥

॥ सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

इ॒मं मे॑ वरुण श्रु॒धी ह॑वंम॒द्या च॑ मृडया। त्वा॒मव॑स्युराच॑के॥ तत्त्वा॑ यामि॒ ब्रह्म॑णा
वन्द॑मानस्तदाशा॑स्ते यज॑मानो ह॒विर्भिः॑। अहे॑डमानो वरु॒णेह॑ बो॒ध्युरु॑श॒ःस॒ मा न॒ आयुः॑
प्रमो॑षीः॥ यच्चि॒द्धिते॑ वि॒शो यथा॑ प्रदे॒व वरु॑ण व्र॒तम्। मि॒नीम॑सि॒ द्यवि॑द्यवि॥ यत्किं चे॒दं
वरु॑ण॒ दैव्ये॑ जने॒भिद्रो॑हं मनु॒ष्याश्च॑रा॒मसि॑। अचि॑त्ती॒यत्तव॑ धर्मा॒ युयो॑पि॒म मा न॒स्तस्मा॑दे॒नसो॑
दे॒व री॑रिषः॥ कि॒तवा॑सो॒ यद्रि॑रि॒पुर्नदी॑वि यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त यं न वि॒द्म। सर्वा॑ताविष्यं
शिथि॑रेव दे॒वाथा॑ ते स्याम वरु॑ण प्रि॒यासः॑॥

॥ समष्ट्यभिवादनम् ॥

सन्ध्यायै नमः। सावित्र्यै नमः। गायत्र्यै नमः। सरस्वत्यै नमः। सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो
नमः।

कामोऽकार्षी॑न्मन्युरकार्षी॑न्नमो नमः।

अभिवादये () (त्रयार्षेय) प्रवरान्वित () गोत्रः

(आपस्तम्ब) सूत्रः यजुःशाखा अध्यायी

() शर्मा नामाहम् अस्मि भोः॥

नमस्कारः।

॥ दिग्देवता-वन्दनम् ॥

प्राच्यै दिशे नमः। दक्षिणायै दिशे नमः। प्रतीच्यै दिशे नमः। उदीच्यै दिशे नमः। ऊर्ध्वाय नमः। अधराय नमः। अन्तरिक्षाय नमः। भूम्यै नमः। ब्रह्मणे नमः। विष्णवे नमः। मृत्यवे नमः।

॥ यम-वन्दनम् ॥

यमाय नमः

यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च।
वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च॥
औदुम्बराय दध्राय नीलाय परमेष्ठिने।
वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः॥

चित्रगुप्ताय वै नम ओं नम इति॥

॥ सर्प-रक्षा ॥

नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि।
नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं त्राहि मां विषसर्पतः॥
सर्पापसर्प भद्रं ते गच्छ सर्प महाविष।
जनमेजयस्य यज्ञान्ते आस्तीकवचनं स्मरन्॥
जरत्कारोर्जरत्कार्वां समुत्पन्नो महायशाः।
अस्तीकः सत्यसन्धो मां पन्नगेभ्योऽभिरक्षतु॥

पन्नगेभ्योऽभिरक्षत्वोन्नम इति॥

॥ हरिहर-वन्दनम् ॥

ऋ॒त॒५ स॒त्यं प॑रं ब्र॒ह्म पु॑रुषं कृ॒ष्णपि॑ङ्गलम्।
 ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपा॑क्षं वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमो॑ नमः॥
 वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नम॑ ओं नम इति॥

॥ सूर्यनारायण-वन्दनम् ॥

नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे
 जगत्प्रसूति-स्थिति-नाश-हेतवे।
 त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे
 विरिञ्चि-नारायण-शङ्करात्मने ॥

ध्येयः सदा सवितृमण्डल-मध्यवर्ती
 नारायणः सरसि-जासन-सन्निविष्टः।
 केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी
 हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः॥

शङ्ख-चक्र-गदापाणे द्वारकानिलयाच्युत।
 गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम्॥

आकाशात् पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम्।
 सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति॥

श्री-केशवं प्रतिगच्छत्यो नम इति॥

अभिवादये () (त्रयार्पेय) प्रवरान्वित () गोत्रः

(आपस्तम्ब) सूत्रः यजुःशाखा अध्यायी

() शर्मा नामाहम् अस्मि भोः॥

नमस्कारः।

॥ समर्पणम् ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
बुद्ध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्।
करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
नारायणायेति समर्पयामि॥

आचमनम्।

॥ रक्षा ॥

अ॒द्या नो॑ दे॒व स॒वितः प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑गम्। परां दुः॒ष्वप्रि॑यं सु॒व। वि॒श्वानि॑ दे॒व
स॒वित॑र्दु॒रितानि॑ परां सु॒व। यद्भू॒द्रं तन्म॒ आ सु॑व।
॥इति सन्ध्यावन्दन-उत्तरभागः॥